

[Kjelgaard]

ren taget mere med i lovforslaget, end harmoniseringen inden for EF giver plads til? Vil danske forsikringselskaber blive vanskeligere stillet under den danske lovgivning, som her er foreslået, end deres EF-konkurrenter? Jeg synes, der er mange spørgsmål, som bemærkningerne ikke umiddelbart giver svar på.

Hr. Jeppe Kristensen var inde på offentlighed i forvaltningen. Det virker på mig upraktisk, at alle medlemmer og garantier i et gensidigt selskab – det er forslaget § 93 – har ret til at møde op på generalforsamlinger og udtale sig, selv om de ikke har stemmeret. Det kunne måske blive et problem for selskaber med mange medlemmer. Men her kunne man måske også overføre noget fra bankloven, så selskaber med et betydeligt antal medlemmer kunne anvende en delegeretordning.

Offentlige repræsentanter i forsikringselskabers bestyrelser er en anden side af offentligheden. Det er igen principperne fra loven om banker og sparekasser, ministeren vil overføre. Men er det rimeligt, for ikke at sige nødvendigt? Så vidt jeg kan vurdere det, tilgodeser gældende lov alle de hensyn, ministeren anfører som begrundelse for den offentlige repræsentation: de generelle samfundsmæssige interesser og hensynet til forbrugerne. Jeg synes ikke, man umiddelbart her kan trække nogen parallel mellem forsikringsvirksomhed og f. eks. bankvirksomhed.

De samfundsmæssige interesser er allerede tilgodeset i rigeligt mål, hensynet til forbrugerne også. Den skarpe konkurrence på markedet og de eksisterende muligheder for klage tilsikrer allerede størst muligt hensyn til alle forbrugergrupper. Hertil kommer, at i de gensidige selskaber er bestyrelsen valgt af forbrugerne enten direkte eller indirekte, og så vidt jeg ved, sidder der også forsikringstager i bestyrelserne for selskaberne i aktieselskabsform. Hvad skulle yderligere offentlig forbrugerrepræsentation kunne udrette? Ville det ikke bare blive et unødigt bureaukrati og unødvendige omkostninger for forbrugerne?

Noget andet er alle de vanskeligheder, der, så vidt jeg kan se, er forbundet med forslaget til aktieselskabslovens bestemmelser om koncernforhold. De er ikke afklaret, men de skal altså også nu overføres til forsikringselskaberne.

Der kunne vist nævnes andre ting: direktionens deltagelse i spekulationsforretninger, bestemmelserne om aktionærlån, forsikringselskabernes opløsning, bestemmelserne om forsikringstilsynet osv. Men det er spørgsmålet, om det ikke er forsikringsaftaleloven, der bør revideres efter de nye konkursbestemmelser og flere andre ting.

Der er nok at tage fat på, og vi vil som altid i det konservative folkeparti tage aktiv del i udvalgsarbejdet, men det var rart først at få ministerens svar på de spørgsmål, jeg her har stillet, ikke mindst om der inden længe kommer endnu flere EF-ingredienser, der skal blandes i.

Melchior (CD):

Jeg skal ikke stille ministeren nogle spørgsmål, men benytte mig af den absolut korteste behandlingsform. Jeg har ikke kunnet finde begrundelser for, at det er nødvendigt at genfremsætte dette forslag på nuværende tidspunkt, eftersom offentligheden og de interesserede har forslaget fra i fjor til rådighed for en eventuel debat, og de ændringer, der er sket siden, er ikke af så væsentlig principiel art, at de vil ændre debatten meget.

Jeg henviser til, hvad jeg sagde for et år siden, da det daværende forslag blev fremsat, og min begrundelse for ikke at sige ret meget nu er dels, som flere ordførere har påpeget, tidspunktet på folketingsåret, dels den omstændighed, at bemærkningerne selv siger, at lovforslaget i den nu foreliggende form adskiller sig fra det tidligere fremsatte forslag på en lang række punkter. Og det er altså på kun godt et år. Det vil sige, at hvis det nu bliver fremsat igen engang i oktober, november eller december – lad os nu se, om ikke det bliver april, for der sker nok nogle ting i mellemtiden – bliver der måske igen en lang række ændringer, der siger noget om lovgivningens, hvad skal vi sige flygtighed, så hvis vi nu havde gennemført denne lov i fjor, skulle vi nu have rettet på en lang række punkter. Dette kan selvfølgelig ikke på nogen måde være en kritik af ministeren, men det kunne måske stemme både denne minister og andre til tilbageholdenhed med lovgivning, som ikke er særlig nødvendig, og hvorom det gælder, at der er så mange forandringer løbende hele tiden, at vi nok skal